

עפ"ג 16065/06/19 - דרור שטרית נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 16065-06-19

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת שירלי רנר

דרור שטרית
ע"י ב"כ עו"ד שאול עזרא

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט אילן סלע) מיום 29.4.19 בת"פ

29311-02-13.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירה של תקיפת שוטר. ביום 17.2.16 נדון המערער לשל"צ בהיקף של 120 שעות, 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יבצע עבירת אלימות מסוג פשע, ושני חודשי מאסר על תנאי שלא יבצע עבירת אלימות מסוג עוון (גזר הדין ניתן על ידי כב' השופטת דנה כהן-לקח). צו השל"צ הופקע ביום 8.1.19 לאחר שהמערער לא החל בביצועו חרף הזדמנויות שניתנו לו. המערער נשלח לממונה על עבודות השירות אך לא התייצב במועד שנקבע לו ולא התייצב לדיון שנקבע למתן גזר הדין, אלא לאחר שניתן נגדו צו הבאה. לפיכך, הושת עליו עונש מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים. מכאן הערעור, המופנה כנגד חומרת העונש.

2. המערער הועמד לדיון עם שניים אחרים, אב ובנו. המערער היה חבר של הבן. ואלה המעשים: ביום 10.7.12 הגיעו שוטרי משטרה צבאית ושישה שוטרים של משטרת ישראל לביתו של אביו של החבר (נאשם 1) על מנת לעצור את בנו, חברו של המערער. המערער היה בביתם באותה עת. המערער הכה את אחד השוטרים באגרוף בפניו. השוטר הפילו על הספה וניסה לעוצרו. המערער בעט בשוטר בבטנו. השוטר הפיל את המערער לרצפה והתיישב עליו במטרה לעוצרו ותפס את שתי ידיו. המערער המשיך להשתולל ושוטר אחר שבא לעזרה, הכה אותו באגרוף בפניו וכתוצאה מכך

נשבר אפו של המערער. לאחר מכן, נאשם 1 הצטרף למערער ולחברו והחל לתקוף את השוטרים.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לביטול עונש המאסר שהוטל על המערער ולהמירו בכל עונש אחר. לטענתו, הטלת עונש מאסר בפועל חלף צו השל"צ מהווה החמרה משמעותית של גזר הדין ובלתי סבירה והיה מקום לתת למערער הזדמנות נוספת להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות. עוד נטען כי לאור העובדה שהמערער כבר ריצה מאסר בעבודות שירות בתיק אחר שהתנהל בעניינו בשנת 2013, אין מקום למסקנת בית משפט קמא לגבי היעדר שיתוף פעולה מצד המערער עם הממונה על עבודות השירות. כליאתו של המערער מאחורי סורג ובריח כיום, כשבע שנים לאחר מועד ביצוע עבירה, רק בשל חוסר שיתוף פעולה יחסי עם הרשויות, אינה מתקבלת על הדעת. כמו כן, יש להתחשב בכך שמעשיו של המערער היו ברמת חומרה נמוכה באופן יחסי והוא ביצע את העבירה בגיל צעיר וללא תכנון. המערער הוא אדם צעיר בשנות העשרים לחייו, שכל עתידו מונח לפניו, הוא עובד למחייתו ומנהל אורח חיים נורמטיבי. הטלת מאסר תפגע פגיעה חמורה בו ובמסלול חייו ועלולה לדרדרו לאורח חיים עברייני. הוסף, כי המערער מרצה מאסר בעבודות שירות בגין עבירת תעבורה והוא עומד לסיימו בעוד כחודש ועל כן יהא ביכולתו לבצע מאסר נוסף בעבודות שירות.

ב"כ המשיבה הפנתה לעברו הפלילי של המערער אשר כבר ריצה עונש מאסר משמעותי ובעיקר: בית משפט קמא לא טעה בגזר דינו, המערער לא התייצב לדיונים, התחמק מהם פעם אחר פעם. ערכאת ערעור אמורה להתערב מקרים חריגים ומקרה זה אינו אחד מהם. על כן יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הוא בן 28 שנים, רווק, מתגורר עם אימו, אינו עובד. בתקופת שירותו הצבאי נידון בבית דין צבאי והורשע בעבירות נשק לעונש מאסר ממושך. ביחס לעבירה הנדונה, הוא ביטא תחושת קורבנות, כעס כלפי השוטרים, לא לקח אחריות על ההתנהגות המיוחסת לו וטען כי פעל בתגובה להתקפת השוטרים.

דין

5. דין הערעור להידחות.

מעשיו של המערער הם חמורים. על המערער הוטל עונש ברף התחתון של מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא, ודומה בהיקפו לזה שהוטל על נאשם 1. גזר הדין ניתן ביום 17.2.16. המערער לא החל בביצוע השל"צ, גם לא לאחר שניתנה לו, לפני משורת הדין, הזדמנות נוספת לעשות כן, והוא לא התייצב פעם אחר פעם לדיונים שנקבעו בעניינו, על אף שידע עליהם. לא זו אף זו - כנגד המערער הוצא צו הבאה, שבוטל נוכח התחייבותו להתייצב לדיון, אך המערער לא עמד בהתחייבותו זו, הוא לא התייצב לדיון ואף לא למספר דיונים שנקבעו לאחר מכן. לפיכך, בדין הורה בית משפט קמא על הפקעת השל"צ. בית משפט קמא סבר כי חלף השל"צ יש להשית על המערער עונש מאסר לתקופה של 3 חודשים שאפשר כי ניתן יהיה לרצות אותם בעבודות שירות, אך המערער, שנשלח לממונה על עבודות

השירות, לא התייצב במועד שנקבע לו, ולאחר מכן אף לא התייצב לדיון שנקבע למתן גזר הדין. רק לאחר שניתן כנגדו צו הבאה - הגיע לבית המשפט. בנסיבות אלה, אין למערער להלין אלא על עצמו. המערער אינו יכול כיום להישמע בטענה כי חרף הזדמנויות אלה היה צריך להפנותו פעם נוספת לממונה על עבודות השירות. המערער הביע מעשיו באופן מתמשך וחוזר ונשנה זלזול בשלטון החוק ובהליכים המשפטיים. לכך נוסף גם תסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי בצד הודאתו של המערער בבית המשפט בכתב האישום המתוקן בביצוע העבירה, הוא אינו לוקח אחריות על מעשיו ועמדתו קורבנית. לפיכך, בנסיבות דנן, נדרשת ענישה מוחשית, מרתיעה ומציבת גבולות. כלל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדיונית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי בנסיבות דנן, העונש שקבע בית משפט קמא מקובל עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בו. יוער כי חלוף הזמן אינו נתון שיכול לעמוד לזכות המערער מקום שהוא היה המחולל העיקרי להתמשכות ההליכים.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 16/2/20 עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.

ניתן היום, י"א טבת תש"פ, 08 ינואר 2020, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

רפי כרמל, שופט, אב"ד